angbatasngdiyos.org

Apendise 8g: Ang mga Kautusan ng Nazareo at ng mga Panata — Bakit Hindi Maaaring Isagawa sa Panahon Ngayon

Ang pahinang ito ay bahagi ng isang serye na nagsusuri sa mga kautusan ng Diyos na maaari lamang sundin noong ang Templo ay naroroon sa Jerusalem.

- Apendise 8a: Ang mga Kautusan ng Diyos na Nangangailangan ng Templo
- Apendise 8b: Ang mga Handog na Alay — Bakit Hindi Na Maaaring Isagawa sa Panahon Ngayon
- Apendise 8c: Ang mga Pista sa Biblia — Bakit Wala ni Isa ang Maaaring Isagawa sa Panahon Ngayon
- Apendise 8d: Ang mga Kautusan sa Paglilinis — Bakit Hindi Maaaring Isagawa Nang Walang Templo
- Apendise 8e: Mga Ikapu at mga Unang Bunga — Bakit Hindi Maaaring Isagawa sa Panahon Ngayon
- Apendise 8f: Ang Serbisyo ng Komunyon — Ang Huling Hapunan ni Jesus ay ang Paskuwa
- Apendise 8g: Ang mga Kautusan ng Nazareo at ng mga Panata — Bakit Hindi Maaaring Isagawa sa Panahon Ngayon (Ang pahinang ito).
- Apendise 8h: Bahagya at Simbolikong Pagsunod na Kaugnay ng Templo
- Apendise 8i: Ang Krus at ang Templo

Ipinapakita ng mga kautusan tungkol sa mga panata, kabilang ang panata ng Nazareo, kung gaano kalalim ang pag-asa ng ilang mga utos ng Torah sa sistemang pang-Templo na itinatag ng Diyos. Dahil ang Templo, ang dambana, at ang Levitikong pagkasaserdote ay inalis na, ang mga panatang ito ay hindi na maaaring ganap na maisagawa sa kasalukuyan. Ang mga makabagong pagtatangkang tularan o “ispirituwalisahin” ang mga panatang ito—lalo na ang panata ng Nazareo—ay hindi pagsunod kundi mga imbensiyon lamang. Tinutukoy ng Kautusan kung ano ang

mga panatang ito, paano sila sinisimulan, paano sila tinatapos, at paano sila dapat ganap na maisakatuparan sa harap ng Diyos. Kung wala ang Templo, walang panata sa Torah ang maaaring tuparin ayon sa iniutos ng Diyos.

Ano ang iniutos ng Kautusan tungkol sa mga panata

Tinatrato ng Kautusan ang mga panata nang may ganap na kaseryosohan. Kapag ang isang tao ay gumawa ng panata sa Diyos, ito ay nagiging isang may-bisang obligasyon na dapat tuparin nang eksakto ayon sa ipinangako (Números 30:1-2; Deuteronomio 23:21-23). Nagbabala ang Diyos na ang pagpapaliban o kabiguang tuparin ang panata ay kasalanan. Ngunit ang katuparan ng panata ay hindi lamang panloob o simboliko—kinakailangan nito ang mga gawa, mga handog, at ang pakikilahok ng santuwaryo ng Diyos.

Maraming panata ang may kasamang mga handog ng pasasalamat o kusang-loob na handog, na nangangahulugang ang panata ay dapat tuparin sa dambana ng Diyos sa lugar na Kanyang pinili (Deuteronomio 12:5-7; Deuteronomio 12:11). Kung wala ang dambana, walang panata ang maaaring ganap na matapos.

Ang panata ng Nazareo: isang kautusang nakadepende sa Templo

Ang panata ng Nazareo ang pinakalinaw na halimbawa ng isang utos na hindi na maaaring ganap na maisagawa sa kasalukuyan, kahit na ang ilang panlabas na kaugalian na kaugnay nito ay maaari pa ring tularan. Inilalarawan ng Números 6 nang detalyado ang panata ng Nazareo, at malinaw na itinatangi ng kabanata ang mga panlabas na tanda ng pagkakahiwalay mula sa mga kinakailangang hakbang na nagpapawalang-bisa o nagpapawasto sa panata sa harap ng Diyos.

Kabilang sa mga panlabas na tanda ang:

- Paghihiwalay sa alak at sa lahat ng produktong mula sa ubas (Números 6:3-4)
- Pagpapahaba ng buhok, na walang labaha na dadaan sa ulo (Números 6:5)
- Pag-iwas sa karumihan mula sa bangkay (Números 6:6-7)

Ngunit wala sa mga gawaing ito ang lumilikha o nagtatapos ng panata ng Nazareo. Ayon sa Kautusan, ang panata ay nagiging ganap—at nagiging katanggap-tanggap sa harap ng Diyos—lamang kapag ang tao ay pumunta sa santuwaryo at inihandog ang mga kinakailangang alay:

- Ang handog na sinusunog
- Ang handog para sa kasalanan
- Ang handog ng pakikisama
- Ang handog na harina at handog na inumin

Ang mga handog na ito ay iniutos bilang mahalagang pagtatapos ng panata (Números 6:13-20). Kung wala ang mga ito, ang panata ay nananatiling hindi tapos at walang bisa. Kinailangan din ng Diyos ang karagdagang mga handog kung nagkaroon ng hindi sinasadyang karumihan, na nangangahulugang ang panata ay hindi maaaring ipagpatuloy o simulan muli nang wala ang sistemang pang-Templo (Números 6:9-12).

Ito ang dahilan kung bakit hindi maaaring umiral ang panata ng Nazareo sa kasalukuyan. Maaaring tularan ng isang tao ang ilang panlabas na gawain, ngunit hindi niya maaaring pasukin, ipagpatuloy, o tapusin ang panatang itinakda ng Diyos. Kung wala ang dambana, ang pagkasaserdote, at ang santuwaryo, walang panata ng Nazareo—kundi pawang pagtulad lamang ng tao.

Paano sumunod ang Israel

Ang mga tapat na Israelitang gumawa ng panata ng Nazareo ay sumunod sa Kautusan mula simula hanggang wakas. Inihiwalay nila ang kanilang sarili sa mga araw ng panata, umiwas sa karumihan, at pagkatapos ay pumunta sa santuwaryong pinili ng Diyos upang tapusin ang panata sa pamamagitan ng mga handog na Kanyang iniutos. Kahit ang hindi sinasadyang karumihan ay nangangailangan ng tiyak na mga handog upang “i-reset” ang panata (Números 6:9-12).

Walang Israelitang kailanman nagtapos ng panata ng Nazareo sa isang sinagoga sa nayon, sa isang pribadong tahanan, o sa isang seremonyang simboliko. Kinailangan itong gawin sa santuwaryong pinili ng Diyos.

Ganoon din ang iba pang mga panata. Ang katuparan ay nangangailangan ng mga handog, at ang mga handog ay nangangailangan ng Templo.

Bakit hindi na maaaring sundin ang mga panatang ito sa kasalukuyan

Ang panata ng Nazareo—at bawat panata sa Torah na nangangailangan ng mga handog—ay hindi na maaaring ganap na maisagawa ngayon dahil ang dambana ng Diyos ay wala na. Ang Templo ay nawasak. Ang pagkasaserdote ay hindi na naglilingkod. Ang santuwaryo ay wala na. At kung wala ang mga ito, ang huli at mahalagang hakbang ng panata ay hindi maaaring maganap.

Hindi pinahihintulutan ng Torah ang pagtatapos ng panata ng Nazareo sa paraang “ispirituwal” na walang mga handog. Hindi rin nito pinapayagan ang mga makabagong guro na lumikha ng mga simbolikong pagtatapos, alternatibong seremonya, o pansariling interpretasyon. Tinukoy ng Diyos kung paano dapat magwakas ang panata, at Siya rin ang nag-alis ng paraan ng pagsunod.

Dahil dito:

- Walang sinuman sa kasalukuyan ang maaaring gumawa ng panata ng Nazareo ayon sa Torah.
- Walang panatang may kinalaman sa mga handog ang maaaring ganap na maisagawa ngayon.
- Anumang simbolikong pagtatangkang tularan ang mga panatang ito ay hindi pagsunod.

Ang mga kautusang ito ay nananatiling walang hanggan, ngunit ang pagsunod ay imposible hanggang sa ibalik ng Diyos ang Templo.

Hindi kinansela ni Jesus ang mga kautusang ito

Hindi kailanman inalis ni Jesus ang mga kautusan tungkol sa mga panata. Nagbabala Siya laban sa pabaya o padalus-dalos na mga panata dahil sa bigat ng obligasyon ng mga ito (Mateo 5:33-37), ngunit hindi Niya tinanggal ang kahit isang kinakailangang nakasulat sa Números o Deuteronomio. Hindi Niya sinabi sa Kanyang mga alagad na ang panata ng Nazareo ay laos na o na ang mga panata ay hindi na nangangailangan ng santuwaryo.

Ang paggupit ni Pablo ng kanyang buhok (Mga Gawa 18:18) at ang kanyang pakikibahagi sa mga gastusin ng paglilinis sa Jerusalem (Mga Gawa 21:23-24) ay nagpapatunay na hindi kailanman inalis ni Jesus ang mga kautusan tungkol sa mga panata at na, bago ang pagkawasak ng Templo, patuloy na tinutupad ng mga Israelita ang kanilang mga panata ayon sa eksaktong hinihingi ng Torah. Hindi tinapos ni Pablo ang anuman nang pribado o sa isang sinagoga; pumunta siya sa Jerusalem, sa Templo, at sa dambana, sapagkat doon itinatakda ng Kautusan ang pagtatapos ng panata. Tinutukoy ng Torah kung ano ang panata ng Nazareo, at ayon sa Torah, walang panata ang maaaring ganap na maisagawa nang wala ang mga handog sa santuwaryo ng Diyos.

Ang simbolikong pagsunod ay pagsuway

Gaya ng sa mga handog, mga pista, mga ikapu, at mga kautusan sa paglilinis, ang pag-alis ng Templo ay nag-uutos sa atin na igalang ang mga kautusang ito—hindi sa pamamagitan ng pag-imbento ng mga kapalit, kundi sa pamamagitan ng pagtangging mag-angking sumusunod kung saan ang pagsunod ay imposible.

Ang pagtulad sa panata ng Nazareo ngayon sa pamamagitan ng pagpapahaba ng buhok, pag-iwas sa alak, o pag-iwas sa mga libing ay hindi pagsunod. Isa itong simbolikong kilos na hiwalay sa mga utos na talagang ibinigay ng Diyos. Kung wala ang mga handog sa santuwaryo, ang panata ay walang bisa mula pa sa simula.

Hindi tinatanggap ng Diyos ang simbolikong pagsunod. Ang sumasambang may takot sa Diyos ay hindi nag-iimbento ng mga kapalit para sa Templo o sa dambana. Iginagalang niya ang Kautusan sa pamamagitan ng pagkilala sa mga hangganang inilagay mismo ng Diyos.

Sinusunod natin ang maaaring sundin, at iginagalang ang hindi maaari

Ang panata ng Nazareo ay banal. Ang mga panata sa pangkalahatan ay banal. Wala sa mga kautusang ito ang inalis, at wala ring ipinahihiwatig ang Torah na balang araw ay papalitan ang mga ito ng mga simbolikong gawain o panloob na intensiyon.

Ngunit inalis ng Diyos ang Templo. Kaya't:

- Hindi natin maaaring tapusin ang panata ng Nazareo.
- Hindi natin maaaring tapusin ang mga panatang nangangailangan ng mga handog.
- Iginagalang natin ang mga kautusang ito sa pamamagitan ng hindi pagpapanggap na tinutupad ang mga ito sa paraang simboliko.

Ang pagsunod sa kasalukuyan ay nangangahulugang tuparin ang mga kautusang maaari pang tuparin at igalang ang iba hanggang sa ibalik ng Diyos ang santuwaryo. Ang panata ng Nazareo ay nananatiling nakasulat sa Kautusan, ngunit hindi ito maaaring sundin hangga't hindi muling nakatayo ang dambana.